

PREDLAGANI SO ZOPET VISOKI NOVI DAVKI

Finančna uprava hoče dobiti \$10,155,000,000 v novih davkih, ki bodo pa še zvišani do \$16,500,000,000. — Nova zvišanja bodo prizadela vse državljanke.

WASHINGTON. — Finančni tajnik Snyder je 5. februarja razložil kongresu podrobnosti predlaganega zvišanja davkov v vsoti \$10,155,000,000. Če hočemo dobiti to vsoto, bo treba zelo zvišati individualne in korporacijske dohodninske davke kakor tudi davke na automobile, žganje, cigarete in na vse električne predmete za hišo in dom. Vse to pa je komaj prvi korak, ki ga namerava podvzeti vlada, da dobi vsega skupaj najmanj \$16,500,000,000 dodatnih davkov.

Finančni tajnik Snyder je razložil, da bi se ta dodatna vsota dobila na sledeč način: Individualni dohodninski davek davkoplačevalcev \$3,600,000,000; dodatni davek od korporacij \$3,080,000,000; davek od obdačenj \$3,035,000,000; zvišanje davkov na kapitalne pridobitve: posamezniki \$330,000,000, korporacije \$110,000,000, skupaj \$10,155,000,000.

Da se dobi večje davke od posameznikov, je tajnik predlagal zvišanje davka za štiri procentualne točke, kot na primer: Oženjene osebe, ki imajo dve odvisni osebi in \$3,000 čistega letnega

ga dohodka, plačajo zdaj \$120 ali 4% federalnega davka, po novem predlogu pa bi te osebe plačale \$144 ali 4.8%.

Za korporacije je predlagal finančni tajnik 8% zvišanja po točkah nad normalnimi davki, tako da bi bilo maksimalno 55% mesto sedanjih 47%.

Zdaj je še odprto vprašanje, če se bo obdačilo tudi sodavice ali tako zvane mehke pijače, kar doslej še ni bilo predlagano. — Vendar je finančni tajnik mnenja, da bi se dobilo v zvezno blagajno dodatnih \$280,000,000 na leto, če bi se določilo en cent davka na steklenico.

V vsaki hiši naj bi bil koledar Svob. Slovenije

“Naš koledar ne more tja, kjer trpi in upa velika večina našega naroda. Narod — suženj, ne sme slišati resnice in ne čutiti diha svobode. Kljub temu preveva slehoben besedo našega koledarja misel na dom in domovino.”

(Naš Koledar — Koledar Svobodne Slovenije za 1951. Naroči se pri Ameriški Domovini in stane po pošti \$3.25.)

29 oseb ponesrečilo z letalom

LAGOS, Britska Zap. Afrika. V nezgodi letala, ki je zadelo vrh neke gore, se je smrtno ponesrečilo 29 oseb, to je vsi, ki so bili v letalu, razen enega.

Vremenski
prerok
pravi:

Naletavanje snega, vetrovno in bolj toplo podnevi, oblačno in mnogo bolj mrzlo ponoči.

Tri na dan

Komunist Tone Seliškar, ki klobasa v Prosveti razne budalosti, bi boljše storil, če bi ameriškim Slovcem razjasnil, zakaj Jugoslavija pri Združenih narodih ni glasovala z Zed. državami, da se razglasi kitajske komuniste za napadalce.

Aleš Bebler, ki je Titov zastopnik pri Združenih narodih, ni glasoval ne tako ne tako. Seveda, vse po naročilu iz Beograda. Tam vedo, da se komunistov ne sme še zmerjati, ker jim bodo še lahko prav prišli.

Amerika je dala nedavno Titovini za 38 milijonov raznega živeža, tudi fižola, katerega omejuje komunist Seliškar, da že “poka” po Ljubljani. In to je vsaj toliko vredno, da bi Bebler lahko potegnil z Ameriko. Tone Seliškar bo to gotovo razjasnil v Prosveti.

16 Jugoslovanov obsojenih

BEOGRAD. — Dne 3. februarja so bile že drugič v enem tednu izrečene težke obsodbe nad skupino Jugoslovanov, ki so bili obtoženi zarot za nasilno strmoglavljenje vlade. Vojaško sodišče treh sodnikov je obsodilo 16 rojalističnih simpatizerjev. Dušan Ilić, 29 let star in bivši oficir in četnik je bil obsojen na smrt. Dva sta bila obsojena v dosmrtno ječo, ostali pa v zapor od 6 do 18 let.

SMOTER OFENZIVE V KOREJI

Ameriški poveljnik pravi, da je smoter ofenzive pobiti čim več sovražnikov s čim manjšimi izgubami.

TOKIO. — Dve ameriški tankovski in pehotni koloni sta zaprli past okoli mnogo tisočev komunistov sedem milj južno od Seoula, kjer jih zdaj “na debelo” pobijajo.

Samo v zadnjih dveh dneh so zavezniške čete pobile ali ranile nad 16,000 komunistov, kakor naznanja uradno poročilo osme armade.

Tanki in vojniki 10. ameriškega armadnega zbora so prodrli včeraj nadaljni dve milj v centralni Koreji.

Na zapadni fronti gre zdaj “omejena” ofenziva osme ameriške armade v svoj trinajsti dan. Dve oklepni ameriški koloni sta prodrla globoko v komunistično zaledje pod Seouлом.

Letalci so sporočili, da se je led na Han reki pričel lomiti, in sicer zdaj prvokrat to zimo. Letalci so bombardirali štiri mostove iz brun, da preprečijo prihod ojačenj sovražniku.

General M. B. Ridgway, glavni poveljnik čet v Koreji, je izjavil, da je edini smoter zavezniške ofenzive, pobiti čim več komunistov s čim manjšimi lastnimi izgubami. Geografskega smotra pa ofenziva nima.

Kontrole mesa so že na potu, pravi Michael V. DiSalle

Svarilo vsem onim, ki bi se bavili s črnim trgov: prodajalcem kakor tudi kupcem.

TOLEDO, O. — Michael V. DiSalle, glavni urada za kontrolo cen, je izjavil, da so že na potu kontrole mesa, ki bodo omogočile vladi nadzorstvo nad mesom in njegovimi cenami vse od klavnice do konzumentov na drobno.

Hkrati je tudi posvaril pred mahinacijami črnega trga, rekoč, da so tisti, ki se ukvarjajo s črnim trgov, prve vrste petokolonci, ki delujejo za Stalina, zato naj se varujejo, če se jih bo zalotilo.

“Vsi vemo, da je treba pri barantanju na črnem trgu dveh: prodajalca in kupca. Mi bomo šli za obema.”

Mannerheim pokopan z vojaškimi častmi

HELSINKI, Finska. — V nedeljo je bil pokopan z vsemi vojaškimi častmi feldmaršal Carl Mannerheim, znan vojak in državnik.

KAJ SE SPET DOGAJA ZA 'ZASTOROM'

Clementisov beg v Avstrijo. — Češki predsednik Gottwald baje pod nadzorstvom policije.

DUNAJ. — “Neue Wiener Tagesszeitung,” ki je v tesnih stikih z avstrijsko vlado, ki ima svojega konzula v Brnu, poroča, da je češki predsednik Klement Gottwald pod policijskim nadzorstvom, ker je najbrže v zvezi z nenadnim izginotjem Vlada Clementisa, bivšega ministra zunanjih zadev.

Clementis je bil odstavljen od položaja zun. ministra lanskega marca pod obdolžbo, da se nagiba k “buržujskemu nacionalizmu”. V soboto je izginil iz svojega doma. V Pragi pravijo, da je pobegnil, ko je zvedel, da je padel v Moskvi v nemilost tudi njegov visok zaščitnik, predsednik Gottwald. Dunajski list pravi, da je preds. Gottwald svaril Clementisa, da bo vsak čas aretiran, nakar je Clementis pobegnil, Gottwald pa je prišel pod policijsko nadzorstvo, ker je posvaril Clementisa, kaj ga čaka.

Dunajski časopis dalje poroča, da bo prispel vsak čas v Prago sovjetski podminister zunanjih zadev Zerin, ki je izvedel nekrvavi državni udar v Češki leta 1948. Zdjaj bo Zerin načeljeval čistki v češki komunistični partiji.

Dalje poročajo, da je nenadoma “zbolel” Rudolf Slansky, generalni sekretar češke komunistične partije.

MONAKOVO, Nemčija. — Sem je prispelo poročilo, da je Vladimiru Clementisu in njegovi ženi uspelo priti preko meje v Avstrijo.

O, srečne “ljudske demokracije!”

Ljudstvo v Nevadi je nervozno čakalo atomske eksplozije

Gen. J. L. Collins je izjavil, da ne bo dolgo, ko bomo imeli atomsko artilerijo.

LAS VEGAS, Nevada. Pričakovane največje in končne preizkusne atomske eksplozije, ki je imela biti izvršena v ponedeljek, ni bilo. Tisoče prebivalcev Las Vegasa, ki so bili dan poprej posvarjeni, kako imajo postopati ob eksploziji, je bilo pripravljenih nanjo, toda čakali so zaman.

Uradniki komisije za atomsko preiskavo so izjavili, da so bili oblaki v višini 20,000 čevljev — to je 10,000 čevljev prenizko, da bi mogli vetrovni toki uspešno raznesti radiacijo atomov.

(Poznejša poročila naznanjajo, da je bila omenjena eksplozija izvedena drugi dan, to je včeraj. Ured.)

WASHINGTON. — Gen. Lawton Collins, načelnik armadnega štaba, je izjavil, da ne bo dolgo, ko bodo imele Zed. države atomsko artilerijo in vodljive atomske izstrelke, nakar ne bo več potrebno, da bi morali s Sovjetijo tekmovali v številu moštva in tankov.

Na križiščih hodi naravnost preko ceste pa samo kadar je zelena luč.

Odlomek iz debat senatorjev in kongresnikov k predlogu za pomoč Jugoslaviji

Senator McCarran, isti, ki je uspel, da je bil sprejet zakon proti komunistom v Ameriki, je sicer glasoval za pomoč Jugoslaviji, a je povedal mnogo bridkih:

“... Nimam prav nobenega zaupanja v sedanjo jugoslovansko vlado. Ne verjamem prav čisto nič, da je komunistična vlada Jugoslavije prekinila odnose s svojo politično sestro. Tudi ne verjamem, da bi Titu vest kaj očitala, ker je povzročil toliko razdejanj in nešteto nasilij na verskem in političnem polju. Iz srca obžalujem, da bomo najbrže pač morali odobriti, kar je predloženo, da tako poskrbimo za žive ljudi, ki jim grozi lakota. Zdi se mi, da streljamo nekam v noč. Morda nas bo ta strel v noč utrdil v Srednji Evropi...”

“Ponavljam, kar sem dejal prej: ne zaupam Titu. Ne verujem, da ima namen postati naš prijatelj. Ne verujem, da je v srcu kaj drugega kot najbolj rdeč med rdečimi komunisti. Toda jugoslovansko ljudstvo je na tem, da bo trpelo in nanj moramo misliti. Tita samega smatram za navadnega lopova in morilca, ki se je z umori dokopal do položaja, ki ga zavzema danes in sistematično uničuje vsako krepkost in kulturno vrednoto v svoji državi. — Vendar pa sem, ponavljam — z ozirom na stradajoče ljudstvo, pripravljen glasovati za ta predlog, ki bo morda varoval tudi kaka ameriška življenja v borbi, ki se po mojem mišljenju oznanja na obzorjih.”

POZIV STAVKARJEM NAJ SE VRNEJO NA SVOJE DELO

Mobilizator Wilson opozarja stavkajoče železničarje na nevarnosti, ki pretijo deželi. — Tudi predsednik Bratovščine železničarjev poziva delavce nazaj k njihovim dolžnostim.

WASHINGTON. — Mobilizacijski ravnatelj Charles E. Wilson je v ponedeljek zvečer pozval stavkajoče železničarje, naj vendar že prenehajo s svojo neavtorizirano stavko, ki ogroža “varnost dežele”. V svojem govoru po radiu je Wilson izjavil, da to, “kar delate vi zdaj, utegne bolj boleti Zed. države, kakor pa udarci vseh komunističnih armad v Koreji.” Dejal je, da povzroča stavka paralizo v vitalno važni jeklarski industriji in da zavira transportacijo tankov na potu v Korejo.

“Apeliram na vas, da se javite na delo takoj, še nocoj!” je rekel Wilson, “in ostanite na svojem delu kot dobri Amerikanci!”

Malo pred njegovim govorom je W. P. Kennedy, predsednik Bratovščine železničarjev, izjavil, da se je na stotine železničarjev odzvalo njegovemu apelu in se vrnilo na delo.

V Philadelphiji je v ponedeljek nad 5,000 železničarjev prenehalo s svojo stavko. Pred tem se je nekaj železničarjev javilo na delo v Detroitu, Flintu, Michigan, v Altoni, Pa., in v Milwaukee, Wis.

Wilson je dalje rekel, da imajo seveda železničarji vso pravico do poravnanja diferenc z vodstvom železnice, nimajo pa pravice, stavkati proti vladi, ko je dežela v nevarnosti.

Zdaj, ko bi morali v očigled komunistične nevarnosti združiti vse svoje narodne sile, je taka stavka vsega obsojanja vredna, je rekel Wilson ter pripomnil, da je tovarni promet skozi Chicago in St. Louis padel 90% pod normalo.

Iz dosedanjih pregledov je razvidno, da je doslej vsega skupaj začasno ob delo nad 250,000 industrijskih delavcev, ki jim primanjkuje surovine.

Ameriški diplomat obišče Jugoslavijo

BEOGRAD. — V bližnji bodočnosti bo obiskal Jugoslavijo George W. Perkins, pomočnik državnega tajnika Achesona. — Mr. Perkins bo ob tej priliki obiskal tudi zapadno Nemčijo in Avstrijo.

CHISHOLM, Minn. — Tukaj je umrla rojakinja Marija Gavde, rojena nekje na štajerskem, stara 82 let.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

K vojakom odide—

V četrtek 8. februarja gre v vojaško službo Albin Resnik, sin Mr. in Mrs. Jacob Resnik iz 3599 E. 81 St. Mnogo sreče, Al, v službi Strica Sama in zdrav povratek!

Druga obletnica—

V četrtek ob 8:30 bo v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Andreja Bajt v spomin druge obletnice njegove smrti.

K molitvi—

Članice dr. sv. Ane št. 4 SDZ so prošene, da pridejo nocoj (v sredo) ob 7 v železov zavod na St. Clair Ave., k molitvi za pokojno sestro Frances Leben.

Druga obletnica—

V petek ob 9 bo v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Terezijo Kocjančič v spomin druge obletnice njene smrti.

Zadušnica—

V četrtek ob 7:15 bo v cerkvi sv. Vida maša za pok. Charlesa Karlinger ob priliki 30-dnevniče njegove smrti.

Odšel služiti Strica Sama—

Te dni je odšel v službo Strica Sama Anthony Mihelich, sin obče poznanih Mr. in Mrs. Anton in Molly Mihelich, ki vodi mesnico in grocerijsko trgovino na 930 Babbitt Rd., Euclid, Ohio. Mlademu vojaku želimo vso srečo v vojaškem stanu in zdrav povratek.

K molitvi—

Člani društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ so prošeni, da pridejo nocoj ob 8:30 v železov pogrebni zavod na E. 152 St. k molitvi za pokojnim bratom Michael Barba.

Prestal operacijo—

Poznani rojak Frank Jagodnik ml., iz 15226 Holmes Ave. je v torek srečno prestal operacijo v Doctors bolnišnici na Taylor Rd., kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Postne pridige—

bodo vsako sredo zvečer ob 7:15 v cerkvi sv. Vida. Prva pridiga bo danes, na pepelnično sredo.

Dobra knjiga je najlepši dar najbolj trajne vrednosti. Roman

“JUTRO BREZ SONCA”

je takšna knjiga. Naprodaj pri Ameriški Domovini in stane \$3.00.

Iz raznih naselbin

EVELETH, Minn. — Mrs. Anton Rozinka, 418 Garfield St., je dobila iz stare domovine žalostno vest, da ji je umrla mati Marija Perko v Zdenski vasi št. 12 na Dolenjskem. Učakali so visoko starost 90 let. Pokojna zapušča v stari domovini dva sina in dve hčeri, en sin je bil ubit v zadnji svetovni vojni, ter več vnukov in vnukinj. Tukaj v Ameriki pa zapušča gori omenjeno hčer in sina Johna v McKinley, Minn., ter več vnukov in vnukinj v Minn. New Yorku, v Cnuenaghu, Pa. in v Clevelandu, Ohio. Naj ji bo rahla domača gruda, ostalim pa globoko sožalje.

DULUTH, Minn. — V bolnišnici St. Mary se zdravita George Rogina in Math Mihalovich, oba iz Gilberta.

ST. MIHAEL, Pa. — Tukaj je umrl Michael Progar, star 56 let. Doma je bil iz Dolenje vasi pri Mirni peči na Dolenjskem.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

General Manager and English Editor: Mary Debevec
Editor in Chief: Anton Sabec; Mg. Editor: Frank A. Turek;
Associate Editor: Vinko Lipovec

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year; \$6 for 6 months; \$3.50 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83 No. 27 Wed., Feb. 7, 1951

Moskva ima težave s svojimi sateliti

C. I. Sulzberger, poročevalec in solastnik lista "The New York Times," ki potuje po Evropi, poroča iz Pariza:

Po petih letih vedno strožje kontrole nad večino vse vzhodne Evrope, si sovjetski sistem še ni mogel pridobiti popularnosti in ljudje se le z nevoljo in odvrtnostjo pokorijo njegovi politični diktaturi in ekonomski brezobzirnosti.

Res je, da ni nikakih masovnih nemirov vzhodno od Trst-Stetin črte, ki je del moskovskega imperialnega oblašča — to so vzhodna Nemčija, Poljska, Češkoslovaška, Madžarska, Romunija, Bolgarija in Albanija. Toda kljub neštetim čistkam in kljub strogi cenzuri, ki jo vzdržujejo kremeljski satrapi, prihajajo poročila, iz katerih je razvidno, da bo preteklo še mnogo časa, preden bo mogel sovjetski sistem smatrati žilave in odporne vzhodnoevropske kmete za dovolj prebavljene.

Sovjetski sistem mora računati s tremi temeljnimi človeškimi tradicijami, ki so globoko zakoreninjene na tem važnem ozemlju:

1). Velika večina prebivalstva teh ozemelj je globoko verna in v nekaterih okrajih rimsko-katoliška.

2). Kmetje imajo veliko mero neodvisnosti in tistega, kar imenujemo — konservativni instinkti.

3). V vzhodni Evropi je tradicionalen strah in nezaupanje do Rusije, katero nezaupanje je bilo še ojačeno po obnašanju sovjetskih čet med in po drugi svetovni vojni, in katero nezaupanje je še vedno močno pod kontrolirano površino.

Z uvedbo ekonomske revolucije po stalinističnih nazorih in politične revolucije, ki ni v resnici nič drugega kot popolno kolonialno podvrženje teh dežel sovjetski oblasti in volji, je morala Sovjetija vedeti, da bo imela težave v tem delu Evrope.

K temu pričakovane činitelju pa je treba dodati še drugega, ki ni bil predvidevan: namreč abnormalne klimatične razmere v vzhodni Evropi, zlasti v Podonavju, ki so povzročile velike izjalovitve pridelkov ne samo v proti-sovjetski Jugoslaviji, temveč tudi v Madžarski, Romunski in Bolgariji.

Posledica tega je, da kljub obsežnim mingskim poljem, strogi cenzuri in radijskim blokadam prihaja več in več poročil iz tega nemirnega sovjetskega vzhodnoevropskega kolonialnega imperija, ki so si vsa edina v tem, da je nekaj gnilega v deželi Danski — v tem primeru v Moskvi.

Neuspehi čeških in moravskih premogarjev, ki s počasnim delom niso nakopali pričakovanih količin premoga, so povzročili racioniranje električne energije v Romuniji in Bolgariji.

Razume se, da se ne bo dovolilo, da bi začasna kriza, ki jo je povzročilo pomanjkanje premoga, zavzela večje in resnejše proporcije. Z absolutno oblastjo nad delavstvom in distribucijo bodo komunistične vlade lahko odvrnile vsako večjo nevarnost svojemu ekonomskemu planiranju.

Pod dežjem novih gesel in statistik, ki jih je nemogoče dešifrirati, razbrati in razumeti, so že v teku poizkusi, da se zagotovi ljudstvu, da je ne samo vse prav in dobro, temveč še boljše kot prav in dobro. (Pri teh statistikah, ki jih omenja Mr. Sulzberger, nam prihajajo na misel enake "statistike" v slovenskem komunističnem časopisu, ki tudi vse poročajo ne samo o doseženih normah in planih, temveč je vse to za 100, 200 in več odstotkov prekošeno! Tudi jugoslovanske komunistične statistike so takšne, da se ne spoznate v njih, to tem manj, ker vse izkazujejo štirikrat ali petkrat večjo proizvodnjo kot pred vojno, v resnici pa manjka v deželi najosnovnejših stvari. Ured.).

Ernoe Geroe, podsekretar madžarske komunistične partije, je, n. pr. pravkar objavil v časopisu članek, kjer ugotavlja:

"V socialističnih razmerah ni nobenih mej povečanju delavske produktivnosti." To se tako sliši, kot bi govoril pod kapitalizmom boss tako zvane "sweatvshop" pred enim stotletjem!

Nato nadaljuje Geroe svojo komunistično latovščino, da je življenjski standard v Madžarski danes za 40 odstotkov višji, kot je bil pred vojno, v Poljski pa za 30 odstotkov višji. Če bi bilo to res, tedaj bi bilo težko razumeti, zakaj je Madžarska naredila minska polja okoli svojih mej, da prepreči svojemu ljudstvu beg iz dežele, in prav tako je nerazumljivo, zakaj so morali Sovjeti poslati v Poljsko svojega maršala Rokosovskega, da vzdržuje tam red.

Ako je, kakor pravi Geroe, industrijska proizvodnja Poljske za 220 odstotkov višja kot pred vojno; produkcija Madžarske za 200; Češkoslovaške za 150 in Bolgarije skoraj za 300 odstotkov višja, — tedaj imajo ljudstva teh držav legitimno pravico do vprašanja: "Če je tako, kam pa potem gre vse to blago?"

Na vsak način ta ljudstva niso tako srečna, kakor bi morala biti v Utopiji. V vzhodni Nemčiji so kmetje krivi za pomanjkanje krompirja, katero pomanjkanje je povzročil v

resnici slabo organiziran transportacijski sistem in obvezno pošiljanj krompirja v gladno Budimpešto. (Konec jutri).

Vsi za enega, eden za vse

P. Bernard Ambrožič

Se nekaj o "bremenu" Lige

Zadnjič sem poročal, kako si je Liga naprtila odgovornost za večje število beguncev s tem, da jim je postala sponsor. Razložil sem, zakaj je bilo to potrebno, pa tudi poskušal pojasniti vprašanje, koliko Liga prav za prav s tem tvega. Mislim, da ste vsi dobili tak vtis, kot ga imamo v Liginj pisarni: Če ni kaj hujšega, se bo pa že naredilo, če le Bog da!

Toda danes moram povedati še nekaj. Zakaj poleg tistega, kar sem dal objaviti prejšnji teden, je vendar za vsem tem "nekaj hujšega".

Kar bom zdaj povedal, se bo na prvi pogled glasilo kar precej hudo. Pa se nikar prehitro ne ustrašiti!

Stvar je ta: Med tistimi begunci, ki jim je Liga postala sponsor, je kak tucat ali več invalidov, za katere bodo imigracijske oblasti zahtevale kavicijo po tisoč dolarjev! Vsaj tako se pričakuje. Pa jih je kljub temu Liga sprejela in prevzela zanje sponorstvo!

Predrznost? Morda pa res! Toda:

Le redko se najdejo sponzorji, ki bi bili voljni založiti kavicijo, razen za svoje najbližje sorodnike. Saj je stvar docela razumljiva. Na drugi strani je pa vsega obžalovanja vredno, da morajo pohabljeni ljudje opustiti vsako upanje na izselitev in jim je hudo pri srcu, ko zdravi odhajajo, njim pa se zdi pot preko morja do kraja zaprta.

In vendar so ti ljudje zmorni samostojnega zasluzka in preživljanja, samo da bi prišli sem. Založiti zanje kavicijo, se nikakor ne pravi, da je denar proč vržen. Samo "vezan" je do takrat, ko bodo dotični postali ameriški državljani. Ko se bo to zgodilo, bo ves denar vrnjen.

Saj smo nekaj takih slučajev že imeli. Dobri ljudje so Ligo posodili in je založila kavicijo, begunci so prišli. Eden teh je že vrnil ves tisočak in kavicija je zdaj že njegova, eden je pa blizu tretjino izplačal, redno pošilja. Ta dva primera sta živ dokaz, da s takim dobrimi deli Liga zelo malo tvega, skraj nič. Seveda, med večjim številom slučajev utegne biti nekaj precej bolj riskantnih. Toda, kdaj je še kdo še kaj dosegel, če si ni upal prav nič — riskirati?

Se nekaj v tej zvezi. Svoj čas sem že objavil, da skušajo napraviti dogovor med IRO in NCWC s ciljem, da bi ti dve organizaciji garantirali za invalide begunce, pa bi ne bilo treba polagati kavicije ali bonda. Sprva je to jako dobro pokazalo, potem se je nekaj zataknilo in smo že mislili, da ne bo nič. Pogajanja so pa šla naprej in zdaj so spet na ugodni točki.

Zelo verjetno je torej, da bo NCWC precej tega "hujšega" bremena odvzela Ligi. Se več! Ustanovila se je močna organizacija, ki pravi, da bo PO PRIHODU stala invalidnim beguncem ob strani, jim oskrbela primerno zaposlitev, jih celo dala izšolati za kakšno obrt, če bi je še ne znali, da si bodo mogli samostojno služiti kruh. Tudi ta ugodnost zmanjšuje Ligin breme in odgovornost.

Kolikor se da naprej vedeti, so do malega vsi slovenski invalidni begunci že izvežbani za kakšno obrt. Če ne že od doma, so se pa v taboriščih učili. Naj torej le pridejo, ni se nam preveč bati, da bi jim ne mogli najti zaposlitve v njihovi stroki.

Pa vendar.....

Da! Pa vendar moramo biti na vse pripravljeni. Ena ali druga reč utegne iti narobe, pa le treba, da Liga založi kavicijo. Ali bo pa celo treba, da Liga nekaj časa kakega takega vzdržuje. Recimo spet: s posojili. Tega pa zopet ne more, če ni mara — denarja!

Ce torej denete skupaj to, kar sem zadnjič povedal, in to, kar zdaj citate, vam je lahko razumljivo, zakaj je prav letošnje leto takorekoč največja preizkušnja za Ligo, pa prav tako za vse, ki Ligne cilje in namene podpirate. Od pomladi 1945, ko smo prvič zvedeli za "begunski problem", pa do letošnje zime, ni bilo tako potrebno na ves glas prositi kot je danes: Dajte, dajte! Darujte in spet darujte! Če letošnje leto srečno poteče za Ligo in njena podvzvetja, se bomo lahko vsi precej oddahnili in Bog nam bo rekel: Dobro ste napravili, zvesti služabniki!

Saj smo precej pripravljeni!

Nikar pa ne mislite, da Ligi za to podjetje še vsega manjka! Hvala Bogu, nekaj tisočakov imamo na roki. Ligin pisarna je že precej časa na vse to mislila in zato tudi stiskala, kar se je le dalo. Le za najpotrebnejše je izdajala. Le okoli 700 dolarjev na mesec je izdajala, prejemale je poprečno zmerom nekaj stotakov več. Tako se je nabrala neka svota, ki bo pripomogla, da se vsaj začetna stopnja novih nalog čedno sproži in lepo izvede.

Bodimo bolj določni!

Po dobro premišljenih računih se da reči, da smo za prvega pol leta 1951 kar preskrbljeni. To se pravi, preskrbljeni smo s tem, kar ima Liga v rezervi, in s tem, kar smemo pričakovati v teh petih ali šestih mesecih v smislu "rednih" Liginih dohodkov.

Kajne, da se to ne glasi preveč slabo!?

Nujno potreben "zaključek"

Zdaj pa pride tisto, kar sem zadnjič najavil kot en prav poseben zaključek za Ligo — prav za prav ne za Ligo, ampak za vas, ki to citate.

Zaključek je pa ta:

Spomladi, in sicer od srede maja od konca junija bo potrebna

POSEBNA KAMPANJA LIGE ZA ZBIRANJE PRISPEVKOV OD 15. maja do 30. junija 1951.

V tistem poldrugem mesecu bo treba zbrati toliko, da bomo srečno prestali krizo, ki bo nastopila z letošnjo spomladjo.

Pričuje se namreč, da bo glavni dotok teh, ki jim je Liga dala sponorstvo, prišel prihajati v juniju 1951.

Toda še drug razlog je, zakaj je Ligin pisarna izbrala prav tiste tedne za to kampanjo. 15. maj pomeni drugo obletnico prvega velikega transporta slovenskih beguncev. Prišel 15. maja 1949.

Je tisti transport skozi Boston. Zadnji dan junija pa pomeni tisti datum, ki ga je "begunski zakon" določil kot dan, ko naj bi "zastor padel" nad prihajanjem beguncev v Ameriko. Toda po vsej verjetnosti, kot sem že razložil v teh objavah, bo čas podaljšan do konca tega leta.

To je dvojen razlog, da smo izbrali prav tiste tedne, kot zgoraj navedeno.

Prosimo, vzemite na znanje!

Torej tiste tedne bo naša POSEBNA KAMPANJA. Čas za zbiranje prispevkov za Ligo! Ze zdaj si zapomnite in mislite na to, kako boste po najboljših

močeh sodelovali.

Koliko bo mogla Ligin Osrednja Pisarna to kampanjo voditi, kako bo zamišljena strategija, kako bo poveljeval vrhovni štab — vse to in tako je danes še nedognano. Imamo še nekaj dolgih mesecev do 15. maja, med tem bomo izdelali podrobne načrte, če Bog da.

Eno je pa gotovo: Kampanja mora biti velik uspeh, ali se pa izpostavimo nevarnosti — poraza. To pa ne sme biti.

Tise tedne boste torej vsi darovali — zato že zdaj začnite varčevati v ta namen. Zato do tistega časa odpravite druge svoje finančne obveznosti! Tiste tedne boste vsi sodelovali — zato si že naprej rezervirajte čas, ki ga boste takrat vložili v to zelo potrebno reč!

Bomo opozarjali

Taka je torej danes napoved iz Ligne Osrednje Pisarne. S tem pa ni rečeno, da bo ostalo zgolj pri napovedi. Bomo že skrbeli v teh mesecih, da nihče od vas ne bo na to napoved — pozabil ali c,vo pozabila!

Ligin prireditve pri Sv. Lovrencu

Cleveland, Ohio. — Vesela Ligin prireditve na pustno nedeljo popoldne v cerkveni dvorani pri Sv. Lovrencu je tako vsestransko in sijajno uspešla, da je po pravici o njej slišati samo pohvalo. Dvorano je občinstvo polno zasedlo, za otroke iz sobotne slovenske šole od Sv. Vida so morali še posebne klopi prinesiti. Prireditve so počastili prevzvišeni škof dr. Gr. Rožman, Monsignor J. Oman, Father Baznik in Father Slapšak, č.č. sestre šentlovrenške šole ter g. Anton Grdina.

Poleg faranov Sv. Lovrenca so prišli gostje tudi s St. Clairja ter iz Collinwooda in Euclida. Zlasti novih naseljenecv je bilo lepo število. Otroke in nekaj drugih gostov iz šentviške okolice je pripeljal poseben autobus. Šolarji so sebe in druge vse čas vožnje zabavali z veselimi petjem.

Odersko osebe je program (od 4 do 6:30) gladko in brezhibno podalo. Lepe in zanimive točke so gladko tekale ena za drugo. Prvi so nastopili še omenjeni otroci (22) in ljubko zapeli pesemce: "Sinička," "Šuštar je srako kralj," "Le nekaj," "Kako cigani delajo" in "Moj klobuk ima tri luknje." Na odru jih je vodil Janez Rigler. Za vsako pesemco so mali pevci želi glasno pohvalo. Za tem je Pavle Intihar, režiser "Treh tičkov" in vodja celega programa, za trenutek razočaral občinstvo, ko je stopil na oder pred zaveso in povedal, da ni ne igralcev, ne Zavriških fantov in ne "čarovnika" in prosil oprostjenja za ta škandal ter povedal, da ima vsak pravico pri blagajni zahtevati svoj denar nazaj. V dvorani so se začeli oglašati razburjeni gledalci, nekateri so šli k odru in se tam kregali. Pa je občinstvo kmalu opazilo, da je vse samo pustna potegavščina: ti razburjeni gledalci, ki so prišli iz občinstva k odru, so bili v resnici pravi igralci in pevci in tudi "čarovnika" Milka Pusta smo prepoznali med njimi. Bilo je smešno nič koliko Nato je Milko Pust naravnost očaral občinstvo s svojimi "čarovnijami," zlasti s prvo, ko je čisto jasno pred vsemi gledalci pojedel 8 ostrih britvic, nato nekaj "špage," popil kozarec čarodajne tekočine, nato pa vseh 8 britvic nanizanih na pojedeno "špagu" potegnil iz ust. Milko Pust je s svojimi točkami izzval več začudenja kot vselega smeha in je na koncu žel burno pohvalno ploskanje. Dvodejanska burka "Trije tički," polna slovenskih dovtipov, je kar klasična: nikoli ne zastara. Ponovno in ponovno jo rad gledaš. Ligin igralci so to pot spet pokazali svojo sposobnost v polni meri. Smemo celo reči, da so bili na

IZ SLOVENSKEGA PRIMORJA

Svetogorska podoba Matere Božje se vrača domov

Trst. — Ena najbolj znanih Marijinih božjih poti v Sloveniji je Sv. Gora pri Gorici. Tam se je v 17. stoltetju — tudi v časih hudih stisk — Božja Mati prikazala pastirci Ferligojevi iz Grgarja, ki je tam pasla ovce in ji v slovenskem jeziku naročila, naj pove ljudem, da želi imeti na tistem mestu svetišče, ki bo vir mnogih milosti. Neznanat pastirica je po mnogih težavah in trpljenju uspešla. V začetku so zgradili malo kapelico, ki pa se je kmalu razširila v mogočno božjepotno cerkev. Vsa leto je prihajalo mnogo romarjev iz Slovenije pa tudi iz Furlanije na božjo pot na Sv. Goro. Pred prvo svetovno vojno je mnogo ameriških Slovencev prišlo po slovo in po blagoslov k svetogorski Materi Božji, preden so zapustili svojo rodno domovino.

višku. Razigrana zadovoljnost občinstva je gotovo tudi nekaj pripomogla k temu. Igrali so sledeči igralci: Pavle Intihar, Janez Rigler, Franček Kolarič, Janez Varšek in Mrs. Varšek, Jože Likozar, Ivan Hauptman, Janez Ovsenik, Alojz Oven, Viktor Modic. Med temi so tudi Zavriški fantje. Režiser je te fante vpletel v igro samo, da so nam kot gostje v gostilni skupaj s tremi tički zapeli. Poleg tega so ti fantje nastopili še na koncu programa na posebno željo zadovoljnih gledalcev. Kot prav zadnjo so zapeli pač najbolj primerno: "Lahko noč!"

Med zadnjim odmorom je bilo občinstvo povabljeno, da pride spet gledat Ligne igralce v nedeljo dne 18. februarja popoldne ob treh v veliko dvorano Slovenskega Narodnega Doma na St. Clairju. Igrali bodo za Ligo postnemu času primerno žaloigro DOMAČIJO OB REKI VISLI.

Prošnja za zdravila

Euclid, Ohio. — Mrs. Mary Linc, 18676 Abby Ave. Cleveland 19, Ohio, je prejela od o. jezuitov, ki zdaj prebivajo v gradu Bogenšperk, prej v Ljubljani, prošnjo za streptomycin za bolnega sobrata. Ker so zdravitelja draga, jih sama ne more nabaviti in poslati in prosi, če bi bil kdo tako usmiljen in bi nekaj pomagal za nabavo zdravil, ki bi jih potem Mrs. Linc poslala v domovino.

V kratkem se pismo glasi: "Najprej sprejmite prav toplo zahvalo za vse dobrote, ki ste nam jih poslala pred Božičem. Bog povrni! Ste res naša stalna dobrotnica. Toda zdaj pa prihajam k Vam z še bolj resno zadevo. Moram pa poudarjati, da se ne obračam samo na Vas, marveč po Vas tudi do Vaših znancev in dobrih src, ki bi mogla in hotela kaj pomagati. Naš paterjetnik piše, da mu je zdravnik izjavil, da ima gnojenje v pljučih in da mu priporoča, naj si nabavi, če more streptomycin. Pater je bil že pred leti operiran, odvzetih mu je bilo nekaj reber na Golniku (zdravilišče za jetične). Po zdravnikovi sodbi bi rabil najmanj 130 g. streptomycina.

Ako bi mogli, gospa, zbrati med dobrimi srci, da bi kupili to zdravilo, pošljite, prosim, po zračni pošti.

Od naših "odsotnih" se do danes ni še nihče vrnil in božični prazniki so bili zelo žalostni pri nas. Oprostite, da Vas s temi rečmi nadlegujem. Bo pa večje zasluženje pri Bogu. . .

* * *

Torej če bi se našel kdo, da bi po svojih močeh hotel pomagati za nakup gori omenjenih zdravil, naj pošlje kar na naslov.

Mary Linc,
18676 Abby Ave.
Cleveland 19, Ohio.

no in odšli v Ameriko. V prvi svetovni vojni je bilo svetišče na Sv. Gori popolnoma porušeno. Svetogorsko podobo so takrat za dalj časa spravili v Ljubljano, kjer je bila izpostavljena v frančiškanski cerkvi. Svetišče na Sv. Gori so po vojski zopet pozidali in zopet so prihajali k svoji nebeški Materi iskat tolažbe zlasti Slovenci iz krajev, ki so bili zasedeni po Italijanih. Tudi druga svetovna vojna božji poti ni prizanesla. Dalj časa je bilo svetišče popolnoma zapuščeno. Podoba matere božje je bila v frančiškanski cerkvi na Kostanjevici pri Gorici pozneje pa v goriški stolnici. Spomladi 1947 bi morali podobo v slovenskem spredu prenesti iz Gorice na Sv. Goro. V noči pred prenosom pa so neznan storilec podobo na nepojasnen način odnesli iz goriške stolnice. Pozneje se je zvedelo, da je bila podoba prenešana v Rim in tam oddana cerkvenim oblastem. Pozneje je bila izročena slovenskim frančiškanom v Rimu. Od tam so jo ti prenesli najprej v Ljubljano v frančiškansko cerkev. Izpostavljena je bila v istem oltarju kot pred tridesetimi leti. V frančiškansko cerkev v Ljubljani so prihajali dan za dnem številni verniki, da izprosijo od nebeške matere utehe in varstva zase in za svoje drage. Na praznik sv. Treh Kraljev 6. januarja pa se je podoba Matere božje zopet vrnila med svoje primorske otroke. Do pomladi bo ostala v cerkvi na Kstanjevici pri Gorici, od koder jo bodo nato prenesli v njeno pravo domovanje na Sv. Goro. Ob prihodu na Kstanjevico so številni verniki sprejeli podobo Matere božje; cerkev je bila lepo okrašena.

Kako delijo v Trstu mednarodne podpore

Trst. — V nedeljo 7. januarja je bil občni zbor Slovenskega katoliškega podpornega društva v Trstu. To podporno društvo organizira vsako poletje otroške kolonije. Na obnem zboru so odborniki društva poročali, da niso slovenske otroške kolonije v lanskem poletju prejele nobenih sredstev iz Mednarodne podpore, ki je določena za kolonije siromašnih otrok. Kljub ponovnim prošnjam so šli upravitelji tega sklada (denar je večidel ameriški) mimo Slovencev. Silili so pa otroke v italijanske kolonije, katerim so bili odprti bogati vrelci mednarodnega sklada za kolonije. Proti temu krvičnemu in nesocialnemu razdeljevanju mednarodnih podpor so zborovalci na obnem zboru protestirali. Prav tako niso Slovenci prav nič deležni ostale ameriške pomoči v Trstu. Upravitelji te pomoči gredo z mirno vestjo mimo udrtih in bledih lic slovenskih otrok. Revni slovenski starši ne razumejo tega krivičnega postopanja z njimi in njihovimi otroci.

Slovenščina na Svobodnem tržaškem ozemlju tuj jezik

Trst. — Do te razsode je prišlo v pravdi med nekim tiskarskim podjetjem in njegovim nastavljencom. Po delovni pogodbi imajo tiskarski uslužbenci pravico zahtevati za delo v tujem jeziku višjo nagrado. Na podlagi te določbe je neki stavec zahteval višje plačilo za delo, ki ga je izvršil v slovenskem jeziku. Prišlo je do pravde. Ob tej priliki je laški sodnik pretekli mesec razsodil, da je slovenščina na tem ozemlju "una lingua straniera," to je "tuj jezik." Posebnega komentarja k tej sodbi ni treba. Sodba pa jasno kaže, kaj čaka tržaške Slovence, če pride Trst zopet pod Italijo. Na svoji zemlji bodo postali tuji brez vsake pravice.

—Washington je bila zadnja država v Ameriki, kar zadeva uvedbo železniškega prometa.

CIGANKA ZALKA

(NOVELA)

Zdelo se je, da ga pes razume; spet je glasno zalajal, kakor da hoče bivšemu gospodarju odgovoriti.

Iz gozda se je oglašil rezek žvižg. Pan je naglo dvignil glavo, potem pa gledal zdaj tujca zdaj v gozd, kakor da se ne more odločiti. V grmovju je zašumelo, tujcu se je posvetilo oko in napeto je zrl proti grmu. Grmovje se je razdelilo in stopil je iz njega Herman. Prvi hip je ostrmel, pa že je z odprtimi rokami stekel proti potniku in klical: "Oče! Kdo bi si mislil! Pozdravljen, oče!" Nadgozdar je Hermana krepko stisnil k sebi in ga poljubil na obe lici.

Zdaj je stari gospod sina pograbil za obe rami, si ga držal predse in ga ostro ogledoval, a bil je s svojo oceno vidno zelo zadovoljen. Potem je dejal: "Pozdravljen, Herman! Ljubi moj fant, pozdravljen! Veselje te je pogledati... služba se ti menda zelo dobro prilega. Si moje pismo prejel?"

"Seveda sem ga, oče in sem se tvojeja prihoda še prav posebno razveselil. Nisem pa te že danes pričakoval, drugače bi ti bil kajpada prišel naproti. A kje imaš voz?"

"Kmalu pride za menoj. Pustil sem ga v Gauselheimu, ker sem hotel ostalo pot opraviti peš; in zdaj sam vidiš, da je bila ta misel srečna, saj sem tebe srečal. Pana sem takoj spoznal, ko je zalajal."

Oče in sin sta se pogovarjala, pes pa se je postavil med oba in čakal, kdaj pride njegova vrsta. Zdaj je pa vsaj slišal svoje ime, lajal je in mahljaj z repom ter se vzpenjal ob nadgozdarju, tako da ga je moral pobožati po glavi.

"Pojdiva zdaj, oče, gotovo si lačen in utrujen. Čaka te sveža, za dobra kapljica in sočen kos srne; upam, da se ti bo oboje prileglo."

"Tudi jaz bi dejal tako, Herman; hoja in tale čvrsti zrak sta mi vzbudila voljič glad. Mnogo si imava povedati, to pa se najbolje opravi ob vrču."

Nista imela daleč, zato sta kmalu stala pred čedno gozdarško hišo in nadgozdar jo je ocenjal z večim očesom. Preskušnjo je vidno dobro prestala, kajti smehljaje se je obrnil proti sinu in dejal: "Prav zares srčkana hišica. Pa ji le nekaj manjka. Dejal bi, da se ji to že na zunaj pozna."

"Kaj pa takega?"

"I no, čedna gozdarka, ki bi sveža kot gozd in čista kot srna zdaj stala pred menoj in mi prijazno rekla 'Pozdravljeni, tast? No — kaj se ti zdi? Oho, fant, saj si zardel kakor pri izpitih. No da, Herman star si zadosti; zato se ti čednega dekleta ni treba več bati. Kar za poroko še manjka, imam za tukaj v žepu... No, Herman, kaj praviš?"

Hermana je imelo, da bi očetu na mestu priznal svojo ljubezen. Če pa oče njegove izbire ne bi odobraval, če bi se celo razjezil — kaj potem? Sprejem

bi bil preveč slab.

Moža sta stopila v hišo. Nadgozdar se je naglo udomačil in se prav krepko zalagal, ko je mlad lovec prinesel na mizo mesa, kruha in vina. Nato se je udobno zleknil v naslanjač, iz prnega žepa svoje suknje potegnil veliko pisanje in ga jel brati: "V imenu presvete in nedeljive Trojice. Amen. Potem ko smo dobro premislili in tudi pretehtali, dajemo s tem na znanje, da dobrega in tudi sicer ljubega in zvestega Hermana Smetlina, sina našega posebnega ljubega in zvestega nadgozdarja Smetlina, postavljamo za našega gozdarja, s tem pogojem, da nam ostane zvest, ubogljiv in pazljiv, kjerkoli in kadarkoli ga bomo potrebovali, itd." Zdaj sledijo navodila, ki jih sam lahko prebereš, Herman. Lepo presenečenje, kaj, Herman?"

Herman je od veselja planil pokonci. Njegova prva misel je bila Zalka. Zdaj si jo lahko pripelje domov ter ji ponudi zelo cenjen in brezskrben položaj. "Oče, ljubi oče, za to se imam tebi zahvaliti, samo tebi!"

"Eh kaj, zahvaliti se imaš do broti našega kneza in svojemu poštenemu službovanju. Le kar tako naprej! Poslušaj pa še tole: 'Zaradi tega in za njegovo delo mu hočemo dati in nakazovati vsako leto v denarju dve sto goldinarjev, v rzi šest mernikov, v pšenici dvanajst mernikov, v ovsu tudi dvanajst mernikov, potem prosto stanovanje in lesa po potrebi, tudi sena za dva konja in za dve kravi.' Rekel bi, Herman, da si lahko zadovoljen. No, ali ne?"

"Še vprašujete, alj sem zadovoljen! Saj kaj takega si niti v sanjah nisem upal pričakovati!"

"Rad ti verjamem," se je zasmel nadgozdar. "Samo zdaj bi rad vedel fant moj, kaj boš z vsem tem denarjem in temi dobrimi reči začel? Moraš se naglo malo ogledati, da pripelješ v hišo gozdarko. Je še to, da se jaz zmerom bolj staram; in bi pač rad videl še malo življenja okoli sebe, preden umrjem, dobro mlado žensko in še nekaj vnučkov, če jih bo Bog dal."

Hermanu je postalo vroče, da je zardel kakor kaka mlada deklica. "Oho, fant moj, zdi se mi, da si že bil na lovu za lepo divjačino. Nočem pa vsega kar takoj izvedeti; o tej reči bova že še govorila. Ti je tako prav?"

"Kakor ti je ljubše, oče. Zdaj ti lahko vsaj toliko povem, da se bom rad poročil, če je tvoja želja taka. Vse pa bo zaviselo samo od tebe, da se to zgodi ali ne, da veš, oče."

"Glej, glej, kdo bi si mislil... torej sino že tako daleč. Samo sprožiti ti je še treba, pociljal si že, kajne? Glejte si no! Slišiš, Herman, je to divjačina kaj posebnega in ji bo morda težko do živega?"

"Saj to je ravno; bojim se, da bi ti utegnil ugovarjati. Dekle, ki bi po rad kot svojo ženo pripeljal semkaj, je lepa, poštena in dobra, samo revno je kot, kot... no, tako revna je, kot je poštena in lepa."

"Če je samo revna, to ne sme biti nobena ovira. Poznaš pa me, da se ne prenamigram; za to se hočem tukaj najprej malo ogreti, spoznati razmere, potem bova pa naprej govorila."

"Kadar boš hotel, da govoriva o tej stvari naprej, mi kar reci, oče."

"Oho," se je zasmel nadgozdar. "Tega gotovo ne misliš preveč resno. Če bi namreč jaz nič več ne sprožil pogovora o tej reči, kaj potem, a?"

"Tega se prav nič ne bojim, oče. Za kaj takega me imaš preveč rad," mu je samozavestno odgovoril Herman.

(Dalje prihodnjik)

M. ŠKERBEC:

Velike Lašče v znamenju srpa in kladiva

(Nadaljevanje)

Komunistom je bil veličastni pogreb silno neprijeten. Kot se je zvedelo, so sklenili, da odslej ne bodo nikogar več umorili doma, marveč da bodo vsakega odvedli v gozd in ga tam skrivaj pokopali. Slovesni pogrebi njih žrtev so dali ljudem misliti in so marsikomu odprli oči, kdo in kaj so tisti, ki so si nadelo lepovernice ime "Osvobodilna fronta."

Od tedaj so komunisti res skoro vse nadaljne žrtve odvajali v gozd in jih tam umorili in skrivno pokopali.

Nočni pokolj na Rašici.

Vsi razburjeni in prestrašeni so prihajali ljudje iz Rašice na binkoštno nedeljo, 24. maja 1942. k prvi sv. maši v Velike Lašče. Imeli so za seboj težko, neprečuto noč, polno groze in strahu. Kaj se je zgodilo tisto noč v rojstni vasi Primoža Trubarja? Kmalu na to, ko je legla noč na vas in so se prebivalci, utrujeni od težkega kmečkega dela, vlegli k počitku, so se iz okoliških gozdov prikradli v vas komunistični partizani. Del njih je obkolil vas in stražil, da ni mogel nihče ubežati, drugi pa so udrli v vas in pričeli po hišah med prestrašenimi prebivalci iskati žrtve, ki so jih nepoklicani, nevedni in zločinski sodniki zapisali smrti.

V prvi vrsti so hoteli dobiti v roke župana občine Velike Lašče, Ivana Paternosta. To je bil odličen katoliški mož in poštenjak od nog do glave! Ravno tako pa je bil odlični, skrbni in požrtvovalen župan velike občine. Prav tako od komunistov umorjeni ban dr. Marko Natlačen je ob neki priliki izjavil, da je Paternost eden najboljših županov, kar jih ima v banovini. Župana Paternosta, ki je imel svojo domačijo v Rašici, so komunisti že štirinajst dni prej iskali, da bi ga umorili. Klicali so ga ponoči, naj pride ven iz hiše, pa je bil toliko previden, da se ni dal preslepiti. V hišo udreti si pa partizani takrat še niso upali, ker jih je bilo premalo in so se bali vaščanov, ki bi jih njih hrup zbudil. Od tiste noči dalje župan Paternost ni več spal doma na Rašici, za to so ga partizani na binkoštno noč zamenjali.

Komunisti pa so hoteli dobiti v roke in umoriti tudi trgovca Matija Tomazina in njegovega edinega sina Poldeta. Zakaj so hoteli ubiti ta dva, ni jasno. Najbolj verjetno, da so se želeli komunistični terenci, to je lokalni zaupniki komunistov, polastiti trgovčevega premoženja.

Nadalje pa so iskali komunisti tista dekleta, ki so imela baje preozke stike z italijanskimi vojaki, kar pa je bila pač le bolj

pretveza. Dobili so v roke štiri taka dekleta in sicer: Kristino Jaklič, po domače Baronovo, Marijo Mustar, Marijo Prijatelj, ki je bila stara šele 17 let, in Brigito Jakše, ki je imela že vse dogovorjeno za poroko z nekim italijanskim oficirjem, valdenženske vere.

Angela Žužek, sestra gostilničarja Žužka, ki je bila noseča z nekim italijanskim podoficirjem, pa je v sredo pred pokoljem nepričakovano hitro odpotovala v Italijo, v varno zavetje k svojemu ženinu. Ta je imela najhujše stike z Italijani in bi bila morala biti po "partizanski postavi" prva umorjena, toda vse kaže, da so jo komunisti naprej opozorili, kaj se bo zgodilo in da naj izgine. Na binkoštno nedeljo je postalo vsem jasno, zakaj je odšla s tako naglico.

Kaj so naredili partizani z vjetimi deklicami? Besni, ker jim že drugi ni bilo mogoče dobiti v roke župana Paternosta, so se znesli nad dekleti. Med jokom in milimi prošnjami domačih in deklet samih so omenjena dekleta prignali v županovo hišo, kjer so imeli zastraženo tudi županovo družino. Tu so dekleta zmerjali in pretepali, na to pa sredi sobe ustrelili: Kristino Jaklič, Marijo Mustar, in komaj 17 letno Marijo Prijatelj. Vse so dobile strel v glavo.

Kako so hoteli komunisti "kaznovati" dekleta, ki so imele zveze z Italijani, pa je jasno razvidno iz tega, kar so napravili s četrto jetnico, to je Brigito Jakše. Ta je poleg pobegle Angele Žužek imela tesne zveze z Italijani! Toda te niso ustrelili! Trojili so sicer govorico, da so ji zbili nekaj zob in da so jo ostrigli za kazen, toda kasneje se je izkazalo, da to ni bilo res. Očividno je bilo, da so njo zajeli partizani le za komedijo z drugimi vred, pa je bilo že naprej določeno, da se nje ne sme nič zalega storiti, zakaj ona je bila, kakor tudi prej omenjena Žužek, iz družine, ki je bila vneta za komunistične partizane, njen brat je bil znan komunist. Verjetno je bila tudi ona, kakor Žužkova, vnaprej opozorjena, naj se umakne v Italijo, pa še ni imela vsega urejenega, za to ni mogla oditi. Ostati je morala še doma in je morala eno uro igrati vlogo "preganjanke" po komunistih.

Vse to je pri ljudeh vzbudilo utemeljeno sumnjo, da so za ta pokolj domači vaški partizanski somišljeniki in sodelavci dobro vedeli, ali pa so ga celo mogoče sami pripravili. Sicer je bilo pa povsod tako, da so domačini, zaupniki komunistov, sestavljali liste onih, ki morajo biti pomorjeni. Vse to kaže tudi dovolj jasno dvojnost komunistične morale! Če je bilo kaj napak pri teh zvezah z Italijani, so največ grešile komunistične sopotnice, toda te so vse pustili v miru.

Po pokolju so se partizani za nekaj ur umaknili iz vasi. Toda morilec je kakor pijanec, če bolj

mori, bolj je žejen krvi. Dopoldne na binkoštno nedeljo so komunistične tolpe znova obkolile vas in niso nikogar pustile ne notri in ne ven. Pričakovali so, da pride v vas uradna komisija, sestoječa iz zdravnika, župana in sodnika, ki bo trupla pregledala, kakor je zahteval zakon. Ti so res nameravali iti tja na komisijski ogled, pa so bili pravočasno obveščeni, da jim grozi nevarnost. Eden izmed partizanov je izdal po nepredvidnosti, da čakajo komisije, da bi jo — pobili! Tem trem vzornim krščanskim možem tedaj še ni bilo usojeno umreti, pač pa so vsi trije eno leto kasneje končali pod streli komunističnih pušk.

Preveč sta vedela

V lični lovski koči, blizu ceste, ki vodi od Male Slevce proti Sv. Gregorju, je živel 35 letni Kozlerjev lovski in gozdni čuvaj Pečnik s svojo ženo. Pečnik je bil eden izmed tistih, ki so v začetku naselili komunističnim lažem in vabam ter je postal njihov zaupnik in sodelavec Morda so imeli komunisti v začetku v njegovi koči celo zaupne sestanke, kjer so kovali svoje divje in krvave načrte, ker je bila koča in samostni kraj kakor nalašč za take sestanke. Na ta način sta imela Pečnik in njegova žena dosti prilike seznaniti se z vsem, kaj komunisti nameravajo, kakor tudi kdo nosi v okolici krivdo za njihova zločinska početja.

Morda si je Pečnik, ki sicer ni bil na slabem glasu, v začetku, prevarjen po komunistih in njih obljubah, vso stvar drugače predstavljal, kakor se je pozneje izkazala. Bil je verjetno eden izmed tistih, ki so verjeli, da ima partizanstvo res predvsem osvobodilne namene. Ko pa so spomladi 1. 1942. pričeli komunisti vedno jasnejše kazati svojo pravo barvo, posebno ko so pričeli pobijati popolnoma nedolžne ljudi, je spoznal, kakšno zločinsko družbo je zašel. Začela ga je peči vest in gotovo je moral na kak način pokazati svojo nevoljo nad vsem, kar so komunisti počeli. Tako so ti spoznali, da Pečnik ni več z njimi.

Koncem jun. 1942. sta Pečnik in njegova žena naenkrat izginila. Partizansko usmerjeni ljudje so pričeli govoriti pač po nalogu komunistične propagande, da sta oba odšla k partizanom. Tega pa ljudje kar niso mogli verjeti, ker so dobro vedeli, da sta Pečnik in njegova žena zadnje čase iskreno obsojala partizane in njihove umore. Kam sta torej izginila? Od nikoder ni bilo čuti glasu o njima. Ljudje so pričeli sumiti, da so jih komunisti odvedli nasilno in umorili kje v gozdu.

Celo poletje 1942 ni bilo ničesar več slišati o obeh izginulih zakoncih. Ker je hiša ostala prazna, so jo Italijani ob svoji ofenzivi koncem julija zažgali, ker so tudi mislili, da so odšli njeni prebivalci k partizanom. V jeseni istega leta pa je nekdo v

DELO DOBIJO

ŽENSKÉ IN MOŠKI

ZA ČIŠČENJE URADOV — NOČNO DELO

Dobra plača od ure

Zglasite se od 12 P.M. do 12 A.M.

Aetna Window Cleaning Co.

1430 E. 27 St., vogal Superior Ave.

(29)

AIRCRAFT MACHINE

RADIAL DRILL

MILLING MACHINE

ENGINE LATHE

TURRET LATHE

CARBIDE GRINDERS

ROUGH GRINDERS

Visoka plača od ure.

Employment urad odprt

od ponedeljka do petka

od 8:30 a.m. do 4 p.m.

V soboto od 8 a.m. do poldne

The Cleveland Pneumatic Tool Co.

3781 E. 77 St.

(blizu Broadway)

(31)

TEŽAKI

in delavci za ročne truke do 50 let starosti. Stalno delo in plača od ure.

THE CLEVELAND PNEUMATIC

TOOL CO.

3781 E. 77 St.

(Blizu Broadwaya)

(31)

SAND BLASTERS

Mora biti izučen za

"tangborn room blast" in "hand blast machines." Visoka plača od ure.

Clev. Pneumatic Tool Co.

3781 E. 77 St.

(Blizu Broadwaya)

(31)

MAŠINISTI

TURRET LATHE

IN

MILLING MACHINE

operatorji

drugi šift

Plača od ure, za nadurno delo

in nočni bonus

DRILL PRESS operatorji

prvi šift

Plača od ure in za nadurno delo

Mora znati napraviti sam svoj "set up"

Vprašajte za Mr. Hasman

Federal Foundry Supply

4600 E. 71 St.

(Južno od Harvard)

(33)

Išče se dekleta

med 18. in 21. letom

starosti za delo v finančni

instituciji.

Morajo biti vsaj nekoliko

večše tipkanja in

knjigovodstva.

5-dnevni tehnik—dobre ure

v prijetni okolici.

Za intervju pokličite

HE 1-5670

(x)

SPLOŠNI TEŽAKI

Visoka plača od ure; 45 ur na

teden. Prijeten kraj za delo.

Le Roi Co.

(Cleveland Rock Division)

12500 BERE A ROAD

(29)

MALI OGLASI

Zglasijo naj se

Zaradi zapuščine naj se zglasti John Tabec, ki je pred 40 leti živel na 14901 Darwin Ave., ali kateri njegovih sorodnikov. — Pokličite MU 1-7033, Mrs. Louis Fink Jr., 14901 Darwin Ave.

Sobo s kuhinjo iščeta

Zakonski par brez otrok želi dobiti sobo s kuhinjo. Kdor ima kaj, naj sporoči v našem uredništvu.

(27)

Soba v najem

Poštenemu dekletu se da v našem opremljena soba. Zglasite se na 1193 E. 170 St. ali pokličite KE 1-3461.

(27)

DEKLETA in ŽENE

Sedaj je najboljši čas, da si izberete in naročite fino POMLADANSKO STERLING SUKNJO ali SUIT direktno iz tovarne, katere dobite pri meni vedno po najnižjih cenah kakor kje drugje. Samo pokličite me, da vas peljem v tovarno.

Benno B. Leustig

1034 Addison Road

Tel.: EN 1-3426

Kadar potrebujete zavarovalnino

proti ognju, viharju, za avtomobile, se lahko in zanesljivo obrnete na

L. Petrich — IV 1-1874

19001 KILDEER AVE.

MAKE

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES YOUR BUY WORD

When you want vitamins that are

Potent—

Guaranteed full potency, as shown

on the label.

Easy and Convenient to take.

Economical—

Ask your druggist for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule each morning and you can forget all about vitamins until next day.

Each capsule contains the full basic daily needs of the five vitamins whose requirements in human nutrition have been established.

MILES LABORATORIES, INC.

Elkhart, Indiana

Vaške straže. — Vas Batri v francoski Indokini je postavila na noge svojo lastno vojsko, ki jo naj bi branila pred komunisti. Formalno ne dobivajo "stražarji" od vlade niti polno niti pomoči. Batričani skrbijo sami za svojo obrambo.

Charles Dickens:

Velika pričakovanja

Tedaj sem ga osrčeval. Izgubljal sem se v blodiščih bodoče sreče in nisem več videl sledov vseh poti, ki sva jih skupaj napravila. Prosil sem ga, naj se potolaži, kajti bila sva zmerom najboljša prijatelja (kakor je sam dejal), in bova tudi vedno ostala (kakor sem dejal jaz.) Joe si je s prosto pestjo pritisnil oči, kakor da bi si jih najrajši izkopal, ni pa nobene rekel.

Mr. Jagers je to prizor gledal, kakor da v Joetu prepoznava vaškega tepca, v meni pa njegovaga varha. Ni več nihal mošnje, pač pa je tehtal z roko in dejal:

"Slišite, Jožef Gargery, svarim vas, da je to vaša zadnja prilika. Pri meni ni polovičarstva. Če hočete sprejeti darilo, ki vam ga lahko dam, tedaj samo recite in ga boste dobili. Če pa nasprotno hočete reči — Tu pa ga je na njegovo veliko začudenje prekinil Joe, ko je začel krožiti okoli njega in je vse kazalo, da pripravlja prav krvoločn udarec.

"Pravim vam," je zavpil Joe, "če ste prišli v mojo hišo, da me boste togotili in podkupovali, potem glejte, da izginete! Pravim, če vas je kaj moža, pa se dajva! Pravim, da kar enkrat rečem, tudi drži, naj bom živ ali mrtev!"

Potegnil sem Joeta vstran, in pri priči je postal krotak, samo meni na ljubo; prijazno in olkano in skoraj opravičevaje mi je dejal, da njega nihče ne bo dražil in podkupoval v njegovi lastni hiši. Ko se je Joe razburil, je Mr. Jagers že skočil proti vratom. Nič ni kazal, da bi nameraval priti nazaj, marveč je svoje poslovljne pripombe povedal kar od vrat. Takole je dejal:

"Vidite, Mr. Pip, čim prej odidete odtod — ker hočete postati gentleman — tem bolje. Določeno dan je torej danes teden, svoj tiskani naslov vam bom pa v tem že poslal. Na postaji kočij v Londonu si lahko najamete izvoščeka in se pripeljete naravnost k meni. Še enkrat pa si zapomnite, da o tej zadevi, ki jo zastopam, ne izražam nobenega mnenja, ne dobrega ne slabega. Plačajo me za moje delo in jaz ga opravičim. Torej si to zapomnite in me prav razumite!"

Sunil je s prstom proti meni in Joetu, in bi bil najbrže še kaj

več povedal, če se mu Joe ne bi zdel preveč nevaren, zato je rajši odšel.

Meni pa je še nekaj šinilo v glavo, tako da sem stekel za njim, ko je že odhajal proti Veselim Čolnarjem; tam ga je namreč čakala njegova najeta kočija.

"Oprostite, Mr. Jagers, da vas še nadlegujem."

"Oho!" je dejal in se obrnil. "Kaj pa bi radi?"

"Rad bi vse prav opravil, Mr. Jagers, in se natančno držal vaših navodil, zato je bolje, da vas vprašam. Ali mi dovolite, da se poslovlm od oseb tukaj, preden odidem?"

"Seveda," je dejal ter me gledal, kakor da me skoraj ne razume.

"Ne mislim samo v vasi, ampak tudi v mestu."

"Tudi to lahko mirno storite."

Zahvalil sem se mu in stekel domov. Joe je že zaklenil prednja vrata. Ni bil več v sprejemnici, marveč v kuhinji pri ognju; podpiral si je glavo z rokama in pozorno gledal v zarezne oglice. Tudi jaz sem se usedel k ognju in gledal v oglice, in tako smo nekaj časa vsi molčali.

Moja sestra je sedela v oblazinjenem stolu v svojem kotu, Biddy je sedela s šivanjem pred ognjem, zraven nje je sedel Joe, jaz pa zraven Joeta v nasprotnem kotu. Čim dlje sem gledal v zarezne oglice, toliko manj sem mogel gledati Joeta; čim dlje je molk trajal, tem težje je bilo spregovoriti.

Nazadnje sem pa le prišel do besede: "Joe, ali si Biddy že povedal?"

"Ne, Pip," je odvrnil Joe, še vedno gledal v ogenj in stiskal kolena; menda mu je kdo povedal, da mu sicer uidejo. "To moraš opraviti sam, Pip."

"Rajši bi videl, če poveš ti, Joe."

"No, da, Pip je postal gentleman in bogat, in Bog mu oboje blagoslovi!"

Biddy je spustila šivanje v naročje in me pogledala. Joe je stiskal kolena in me gledal. Jaz pa sem gledal Joeta in Biddy.

Ko sta prišla do sape, sta mi oba iz srca voščila srečo, a je le dihal iz njunih besed neka žalost, ki sem jima jo skoraj zameril.

Na Biddy (in po Biddy na Joeta) sem hotel napraviti mo-

čan vtis, kako strogo morata paziti, da o mojem dobrotniku ne bosta ne govorila, ne poizvedovala. Ob svojem času bomo že vse potrebno izvedeli, sem dejal, dotlej pa smemo samo toliko razodeti, da mi je nek skrivnostni zaščitnik obljubil velika pričakovanja. Biddy je zamišljeno prikimala proti ognju, vzela spet delo v roke in dejala, da se bo v tej stvari posebno pazila; Joe pa je še vedno stiskal kolena in dejal: "Seveda, seveda, tudi jaz bom posebno pazil, Pip." Nato sta mi še enkrat častitala in se tako močno čudila, da bom jaz postal gentleman, da mi ni bilo kar nič všeč.

Biddy si je neskončno prizadevala, da bi moji sestri na kak način dopovedala, kaj se je zgodilo. Mislim pa, da so bili vsi njeni napori bob ob steno. Smejala se je, večkrat prikimala in celo za Biddy ponovila besedi "Pip" in "premoženje." Dvomim pa, da bi ji kaj več pomelile kot volivno geslo, kar pa je bilo zanjo znamenje, da je v glavi vse temno.

Nikoli ne bi verjel, da je moč postati tako čmeren, če bi tega ne poizkusil sam; Joe in Biddy sta spet postajala vedno boljše volje, jaz pa vedno bolj pust. Nezadovoljen s srečo kajpada nisem mogel biti: morda pa sem bil nezadovoljen sam s seboj, ne da bi se tega zavedal.

Naj že bo prvo ali drugo: držal sem komolce na kolenih, z roko pa si podpiral glavo in gledal v ogenj, ko sta se onadva pogovarjala, kako bom jaz moral oditi in kako težko jima bo brez mene. In kadarkoli sem prestregel pogled enega ali drugega, najprijaznejši pogled (in pogledovala sta me pogosto, zlasti Biddy), sem se čutil užaljenega, kakor da sta mi pokazala, da mi ne zaupata. Pa sam Bog ve, da kaj takega nista pokazala ne z besedo ne s kakim znamenjem.

Ob takih prilikah sem vstajal in hodil gledat skozi vrata; kuhinjska vrata so se namreč odpirala naravnost v noč in bila ob poletnih večerih večno odprta, da se je kuhinja zračila. Žal moram celo o zvezdah, ki sem jih pogledaval, reči, da so se mi zdele prav revne in klavrne zvezde, ker so obsevale zgolj

kmečko revščino, med katero sem zrastel.

"Sobotni večer," sem dejal, ko smo se usedli k večerji, da použijemo kruh in sir in pivo. "Še pet dni, potem pa pride dan pred mojim dnevom! Kako naglo bodo minili."

"Res, Pip," je pripomnil Joe in glas mu je votlo donel v vrček piva, "Naglo bodo minili."

"Oh, naglo, naglo, še prena-glo," je vzdihnila Biddy.

"Joe, ko pojdem v ponedeljek

v mesto in naročim novo obleko,

bom moral krojaču reči, da

pridem sam ponjo in jo bom tam oblekel, ali pa naj mi jo pošlje k Pumblechooku. Hudo zoprno bi mi bilo, če bi tukaj ljudje vsi zijali vame."

"Mr. in Mrs. Hubble bi te pa gotovo tudi rada videla v novi gosposki obleki, Pip," je rekel Joe, si v dlani levice pridno rezal kruh s sirom in pogledaval na mojo večerjo, ki se je še nisem pritaknil, kakor da misli na čase, ko sva vselej primerjala najina kosa. "Morda tudi Wopsle. In Veseli Čolnarji bi si šli v čast."

Dohodninski davek
(INCOME TAX)

Zadnjih 25 let je Mr. Marian Mihaljevich specializiral v izpolnitvi pol za DOHODNINSKI DAVEK tako za trgovce kot za posestnike v Clevelandu.

Bo v vašo korist, če se posvetujete z Mr. Mihaljevichem predno izpolnite listine za DOHODNINSKI DAVEK.

Za vašo varnost shranimo pri nas rekorde za več kot deset let. Naš urad je odprt vse leto, da vam moremo dati boljšo postrežbo. In vi nimate nobenih posebnih stroškov za to točno in zanesljivo poslugo.

Kadar pridete za izpolnitev davčnih pol, prinesite s seboj vse rekorde o vaših dohodkih in stroških v letu 1950.

Urad je odprt dnevno od 9 zjutraj do 6:30 zvečer; ob sobotah pa od 9 zjutraj do 6 zvečer.

MIHALJEVICH BROS. COMPANY

6424 ST. CLAIR AVE.

TEL.: HE 1-6152

Pakete za v Jugoslavijo sedaj lahko zavarujete v našem uradu—\$25.00 za samo 25 centov.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 1-2730

ANNUAL SALE

at

SALE

Grdina Shoppe

SALE

6111 St. Clair Ave.

THIS WEEK ONLY

SALE

Roman o ljudeh, ki jih žej po svobodi

Zgodba o globoki ljubezni dveh mladih ljudi, njenem gorečem idealizmu in samožrtvovanju za svobodo

"Ljudska pravica" in "Ljudska demokracija" razgaljeni v ostri luči satire.

Roman, ki ga čitajo povsod, kjer žive Slovenci v svobodi: v Severni in Južni Ameriki, v Avstraliji, Angliji, Franciji, Italiji, na Tržaškem, Goriškem in Koroškem, v Egiptu in celo v Siamu.

TE KNJIGE NE BI SMELO MANJKATI V NOBENI SLOVENSKE NEKOMUNISTIČNI HIŠI!

Trdo vezan, 274 strani, z lepo naslovno sliko. Cena \$3.00. Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, O.

TRIGLAV PUBLISHING
1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O.

"Saj ravno tega ne maram, Joe. Bilo bi toliko klepetanja—surovega in vsakdanjega — da bi me bilo sram."

"Glej no, Pip, saj res!" je de-

jal Joe. "Če bi te moralo biti

sram, seveda —"

Biddy je moji sestri držala krožnik in me zdaj vprašala: "Ali si pa tudi pomislil, kdaj se boš pokazal Mr. Gargeryju in sestri in meni? Nam se boš pa vendar pokazal, ne?"

(Dalje prihodnjé.)

Posebno naznanilo!

Tvrdba Kollander naznanja, da sprejema naročila za moko in standard pakete, katere razne firme v New Yorku pošiljajo preko Trsta, Reke, Ljubljane in Zagreba. Ako želite razveseliti in pomagati svojim dragim z kakim darom pač ni v sedanjih časih bolj primerne kot je

MOKA in HRANA

Iz cenikov, ki so vam na razpolago, lahko naročite raznovrstne pakete, moko, Streptomycin, šivalne stroje in druge v starem kraju potrebne stvari. Vsako naročilo je garantirano!

Pišite! Telefonirajte! Pridite!

TOČNA POSTREŽBA je in ostane geslo tvrdke

AUGUST KOLLANDER

6419 Stt. Clair Ave.

HEnderson 1-4148

Cleveland 3, Ohio

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGREODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK OVELBAR, lastnik.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

5117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Tadva sta pa res tovariša! — Kadar vzame mali Mark Buck svojega psa Duka s seboj na vožnjo v Las Vegas, Nev., se skuša kuža skoraj vedno spraviti na voznikov sedež, da bi menda Marku pokazal, kako se vozi.